

V

(Ilmoitukset)

TUOMIOISTUINKÄSITTELYYN LIITTYVÄT MENETTELYT

UNIONIN TUOMIOISTUIN

Kanne 12.7.2011 — Euroopan komissio v. Belgian kuningaskunta

(Asia C-370/11)

(2011/C 290/02)

*Oikeudenkäyntikieli: ranska***Asianosaiset***Kantaja:* Euroopan komissio (asiamies: W. Mölls)*Vastaaja:* Belgian kuningaskunta**Vaatimukset**

Euroopan komissio vaatii unionin tuomioistuinta

— toteamaan, että Belgian kuningaskunta ei ole noudattanut Euroopan talousalueesta tehdyn sopimuksen 36 ja 40 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se pitää voimassa säännöksiä, joiden mukaan sellaisten yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavien yritysten, joita ei ole hyväksytty direktiivin 85/611/ETY⁽¹⁾ mukaisesti, osakkeiden takaisinostossa realisoituneet arvonnousut eivät ole veronalaisia, kun kyseiset yritykset ovat sijoittautuneet Belgiaan, kun taas Norjaan tai Islantiin sijoittautuneiden tällaisten yritysten osakkeiden takaisinostossa realisoituneet arvonnousut ovat veronalaisia

— velvoittamaan Belgian kuningaskunnan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Komissio riitauttaa kyseiset kansalliset säännökset siltä osin kuin niiden vaikutuksena on, että sijoittaminen Norjaan tai Islantiin sijoittautuneisiin yhteistä sijoitustoimintaa harjoittaviin yrityksiin tehdään Belgiassa asuville henkilöille vähemmän houkuttelevaksi, koska viimeksi mainittujen osakkeiden takaisinostossa realisoituneisiin arvonnousuihin ei voida soveltaa verovapautusta, jota sovelletaan Belgiaan sijoittautuneen yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavan yrityksen osakkeiden takaisinostossa realisoituneisiin arvonnousuihin.

Komissio toteaa, että tällainen erilainen kohtelu rajoittaa ETA-sopimuksen 40 artiklassa taattua pääomien vapaata liikkuvuutta. Samalla tavalla se rajoittaa palvelujen tarjoamisen vapautta, mikä rikkoo ETA-sopimuksen 36 artiklaa.

Komissio toteaa vastauksena Belgian viranomaisten esittämiin vastalauseisiin ensinnäkin, että se ero, joka Belgian lainsäädännössä tehdään Euroopan unioniin sijoittautuneiden yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavien yritysten kategoriassa, eli ero sen mukaan onko ne hyväksytyt direktiivin 85/611/ETY mukaisesti vai ei, ei ole tämän kanteen kohteena. Toiseksi ja kolmanneksi komissio kiistää väitteen, jonka mukaan edellä mainitut toimenpiteet ovat verotarkastusten tehokkuuteen tai tietojenvaihtomekanismien puuttumiseen liittyvistä syistä perusteltuja. Tässä yhteydessä komissio toteaa, että Belgia, Norja ja Islanti ovat ratifioineet OECD:n ja Euroopan neuvoston laatiman yleissopimuksen veroasioissa annettavasta virka-avusta ja että Belgian ja Norjan sekä Belgian ja Islannin välillä tehdyissä kaksinkertaista verotusta koskevissa sopimuksissa määrätään tietojenvaihtomekaniismeista kyseisten maiden välillä.

⁽¹⁾ Arvopapereihin kohdistuvaa yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavia yrityksiä (yhteissijoitusyritykset) koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta 20.12.1985 annettu neuvoston direktiivi 85/611/ETY, EYVL L 375, s. 3.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal Superior de Justicia de Cataluña (Espanja) on esittänyt 18.7.2011 — International Bingo Technology, S.A. v. Tribunal Económico Regional de Cataluña (TEARC)

(Asia C-377/11)

(2011/C 290/03)

*Oikeudenkäyntikieli: espanja***Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin**

Tribunal Superior de Justicia de Cataluña

Pääasian asianosaiset*Kantaja:* International Bingo Technology, S.A.*Vastaaja:* Tribunal Económico Regional de Cataluña (TEARC)

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko sitä, että bingon pelaajat maksavat voitonjakoon tarkoitettua osuuden bingokortin hinnasta, pidettävä sellaisena tavaroitten tai palvelujen tosiasiallisena kulutuksena, josta saatava vastike on lisättävä arvonnalisäveron perusteeseen?
- 2) Onko kuudennen direktiivin ⁽¹⁾ 11 artiklan A kohdan 1 alakohdan a alakohtaa luettuna yhdessä sen 17 artiklan 5 kohdan ja 19 artiklan 1 kohdan kanssa tulkittava siten, että tällä direktiivillä saavutettu yhdenmukaistaminen estää sen, että eri jäsenvaltioiden lainsäädännöissä tai oikeuskäytännöissä sovelletaan erilaisia sääntöjä siltä osin kuin on kyse bingokorttien hintaan sisältyvän voitonjakoon palautettavan osuuden lisäämisestä arvonnalisäveron perusteeseen silloin, kun määritetään suhdeluvun prosenttimäärän laskennassa sovellettavaa nimittäjää?
- 3) Siltä osin kuin on kyse suhdeluvun prosenttiosuuden laskennassa sovellettavaan nimittäjään sisällytettävistä eristä, onko kuudennen direktiivin 11 artiklan A kohdan 1 alakohdan a alakohtaa luettuna yhdessä sen 17 artiklan 5 kohdan ja 19 artiklan 1 kohdan kanssa tulkittava siten, että ne ovat esteenä sellaiselle kansalliselle oikeuskäytännölle, jonka mukaan bingopelin tapauksessa voitonjakoon palautettava osa pelaajien maksamien bingokorttien hinnasta on lisättävä arvonnalisäveron perusteeseen?

⁽¹⁾ Jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta — yhteinen arvonnalisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste 17.5.1977 annettu kuudes neuvoston direktiivi 77/388/ETY (EYVL L 145, s. 1).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Juzgado Mercantil de Barcelona (Espanja) on esittänyt 18.7.2011 — Manuel Mesa Bertrán ja Cristina Farrán Morenilla v. Novacaixagalicia

(Asia C-381/11)

(2011/C 290/04)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuim

Juzgado Mercantil de Barcelona

Pääasian asianosaiset

Kantajat: Manuel Mesa Bertrán ja Cristina Farrán Morenilla

Vastaaja: Novacaixagalicia

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko sitä, että luottolaitos tarjoaa asiakkaalleen, jonka kanssa se on ensin tehnyt kiinnelainsopimuksen, koronvaihtosopimusta aiempaan liiketoimeen liittyvältä koron-

vaihtelujen riskiltä suojautumiseksi, pidettävä Mifid-direktiivin ⁽¹⁾ 4 artiklan 1 kohdan 1 alakohdan määritelmän mukaisena sijoitusneuvontana?

- 2) Merkitseekö se, ettei yksityissijoittajalle ole tehty Mifid-direktiivin 19 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua asianmukaisuusarviointia, sitä, että kyseisen sijoittajan ja neuvontaa tarjonneen luottolaitoksen välinen koronvaihtosopimus on todettava pätemättömäksi?
- 3) Jos edellä tarkoitettua palvelua ei pidetä sijoitusneuvontana, riittääkö se, että koronvaihtosopimuksen kaltainen monimutkainen rahoitusväline on rahoituspalvelulaitoksen syystä hankittu ilman Mifid-direktiivin 19 artiklan 5 kohdassa tarkoitettua soveltuvuusarviointia, yksinään perusteeksi tästä hankinnasta luottolaitoksen kanssa tehdyn sopimuksen toteuttamiseen pätemättömäksi?
- 4) Onko Mifid-direktiivin 19 artiklan 9 kohdan perusteella se, että luottolaitos tarjoaa asiakkaalleen kiinnelainaan liitettävää monimutkaista rahoitusvälinettä, jo sinänsä riittävä peruste luottolaitoksen vapauttamiseen velvoitteesta tehdä 19 artiklassa tarkoitettua asianmukaisuus- ja soveltuvuusarvioinnit, jotka sijoituspalveluntarjoajan on tavallisesti tehtävä yksityiselle sijoittajalle?
- 5) Jotta luottolaitos voitaisiin vapauttaa Mifid-direktiivin 19 artiklassa tarkoitetuista velvoitteista, onko siihen rahoitustuotteeseen, johon tarjottu rahoitusväline liitetään, sovellettava samanlaisia sijoittajan suoja koskevia lakisäätteisiä vaatimuksia kuin ne, joita edellytetään kyseisessä direktiivissä?

⁽¹⁾ Rahoitusvälineiden markkinoista sekä neuvoston direktiivien 85/611/ETY ja 93/6/ETY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/12/EY muuttamisesta ja neuvoston direktiivin 93/22/ETY kumoamisesta 21.4.2004 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/39/EY (EUVL L 145, s. 1).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Juzgado de lo Social de Barcelona (Espanja) on esittänyt 19.7.2011 — Isabel Elbal Moreno v. Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS) ja Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS)

(Asia C-385/11)

(2011/C 290/05)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuim

Juzgado de lo Social de Barcelona

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Isabel Elbal Moreno

Vastaajat: Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS) ja Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS)